

GEESTELIJKE INWIJDING EN DE STOFFELIJKE WEERSLAG

Geestelijke inwijding is in feite het bereiken van een toestand van verlichting. Ze kan op velerlei wijzen ontstaan. Soms is ze het gevolg van een aantal meditatieve processen. In andere gevallen is het een voortdurende verandering van wereldbeeld waardoor men onbewust alles in nieuwe samenhangen gaat zien. Dat men het woord 'geestelijk' hier voorop stelt, wijst erop dat wij te maken hebben met een proces dat niet door stoffelijke invloeden of directe stoffelijke leringen wordt bepaald. Daarom lijkt het mij goed om dit proces eerst een ogenblik onder de loep te nemen.

Men denkt vaak dat je naar inwijding moet verlangen. Dat is niet altijd waar. In je leven doe je een aantal ervaringen op. Een deel van deze ervaringen resoneert met herinneringen in de geest. Hierdoor ontstaan banden tussen het geestelijke deel van het "ik" het onderbewuste en het bewustzijn. Vanaf het ogenblik dat een dergelijke resonans is ontstaan, beginnen steeds meer invloeden zich aan je op te dringen. In het begin krijg je het gevoel dat je heel wat bent; dat is een illusie. Daarna krijg je het gevoel dat je over gaven beschikt. Je wordt helderziend, helderhorend, je gaat genezen. Noem dergelijke paranormale kunstjes maar op. Gedurende deze periode doe je wel ervaringen op, maar je bent nog niet in staat om zelf te zien wat er gebeurt. Door de praktijk krijg je langzamerhand enig begrip voor die samenhang. Maar zodra het begrip ontstaat, valt de z.g. gave voor een deel weg. Zij is dan onbelangrijk geworden en past niet in het verdere ontwikkelingsproces.

Hierbij wil ik als noot aantekenen, dat mensen die een gave hebben daaraan over het algemeen een overmatig belang hechten en hierdoor eigenlijk juist de bewustwordingsprocessen die noodzakelijk zijn voor een voortgaan onderbreken. Het is duidelijk, wanneer je tot stilstand komt, dan voel je je gefrustreerd. Er is een periode van onrust, van leegheid. Een vriend van ons heeft dit eens beschreven als een gevoel onder een glazen stolp te zitten. De wereld kan je niet volledig meer beroeren. Je hebt voor jezelf vaak het idee dat je wat gevoelsarm aan het worden bent. Gelijktijdig heb je ook minder mogelijkheid en ook minder aanleiding om op de wereld te reageren. Zonder het meestal helemaal te weten word je een buitenstaander; je observeert.

Dit observatieproces, deels mentaal deels geestelijk, doet je langzamerhand een paar ontwikkelingslijnen en parallellen zien. Je gaat begrijpen dat je wereld niet is opgebouwd uit een vast schema zonder meer of uit een aantal toevalligheden. Je gaat zien hoe de samenhangen liggen. Dit is de eerste fase. Er ontstaan dan harmonieën die weer wat paranormale belevingen of mystieke belevingen met zich meebrengen. De persoon in kwestie heeft meestal de neiging over te gaan tot meditatieve of contemplatieve processen. In deze periode voelt men zich verder geneigd om de wereld te gaan verbeteren. Een Sisyphuswerk uit de aard der zaak die nooit voltooid kan worden.

Zolang je je nog richt op de wereld, ben je weer niet in staat om je eigen processen juist in te schatten. Iemand, die de wereld wil verbeteren, is iemand die zichzelf overschat, de wereld onderschat in de zin van het wereldgebeuren niet beseft. Vergeef mijl als hier wereldverbeteraar aanwezig zijn, maar de analyse is juist. Vanaf het ogenblik echter dat je zelf goed wilt functioneren, meestal weer na een aantal frustrerende ervaringen, ontstaat er innerlijk een aantal processen. Je kunt ze als droombelevingen beschouwen die in vele gevallen zijn opgebouwd uit eerst een aantal symbooldromen, uit bepaalde paranormale of uittredingsdromen en dan krijg je plotseling belevingen. Er gebeurt iets in ons. Wij weten niet waarom, maar we zijn intriest, uiterst vredig of blijmoedig zonder meer, we voelen ons met kracht geladen. Al deze dingen zijn van voorbijgaande aard. Hier is de resonantie tussen stoffelijk bewustzijn en geestelijk "ik" zo groot geworden dat een aantal van de geestelijke ervaringen zonder meer kan worden afgedrukt. De stof zoekt nog steeds naar een verklaring. Ze wil verwoorden, ze wil uitbeelden, kortom, grijpbaar maken voor een mentaal verstand met zijn achtergronden van herinneringen, zijn emotionele menselijke relaties. Deze beelden echter ontwikkelen zich verder.

De fase waarin deze droombeelden belangrijk worden is er meestal één waarin wij voortdurend een wisseling ervaren tussen duister en licht. Op dat ogenblik gaan wij vergelijken. Dit innerlijk vergelijken is gelijktijdig een zoeken naar een innerlijk evenwicht. De oude methoden die we hebben gebruikt voor contempleren enz. stellen wij terzijde. Het is alsof wij langzaam maar zeker in onszelf leren stil te zijn. Deze innerlijke stilte kan niet worden uitgedrukt. Ze kan niet worden vertaald, maar zij brengt een gevoel van zekerheid, van vrede, van evenwichtig zijn dan gekomen aan een fase waarin de geestelijke inwijding zich feitelijk gaat afspelen. Je visie op de wereld wordt een andere. Je gaat samenhangen zien waar anderen die niet zien. Je ziet noodzaken maar ook overbodigheden op een manier die voor een normaal mens niet geheel aanvaardbaar is. Dankzij dit inzicht heb je vele mogelijkheden in de stof. Je reageert juist dan een ander. Je kunt vaak tevoren al bepaalde dingen zien. Je bent a.h.w. een beetje helderziend in tijd. Je voelt mensen, aan; je hebt empathische ervaringen. Al deze dingen bij elkaar zijn uiterlijkheden. Klamp je er niet aan vast, want ze zijn niet belangrijk. Ze zijn alleen een deel van een proces waardoor je beeld van de wereld verandert.

In deze periode krijgt u ook veel contact met entiteiten die niet meer tot de menselijke wereld behoren. Soms zijn dit overgeganen. In andere gevallen kunnen het ook persoonlijkheden zijn die geen menselijk bestaan op aarde hebben gekend. De contacten blijven vaag. Maar elke keer als we een dergelijk contact hebben gehad, is het of we onze wereld een beetje anders zien. Elke keer weer hebben wij het gevoel dat we anders moeten reageren. Er ontstaat een vorm van gejaagdheid die enige tijd kan aanhouden en die bij niet stabiele karakters zelfs zou kunnen leiden tot eenzijdige waanzin: godsdienstwaanzin e.d. komen in deze fase nogal eens voor.

Kun je dit voorkomen of uit een dergelijke illusie terugkeren tot de werkelijkheid, dan ga je ontdekken dat er één kracht is die in alle dingen spreekt. Er is een voortdurende wisselwerking tussen ons en al datgene wat om ons heen is. Entiteiten zijn een normaal deel geworden van de wereld. Hun invloeden, hun inwerkingen worden door ons verwerkt alsof ze bij wijze van spreken verkeersborden langs de weg waren. In deze fase ontwikkelt zich een aanvoelen dat niet meer verstandelijk uitdrukbaar is, maar het brengt met zich mee een enorme krachtreserve daarnaast een bijzondere voorkeur. Op grond van deze voorkeur zijn we geneigd om dergelijke inwijdingen dan a.h.w. in stralen uiteen te rafelen, ik behoor tot de eerste, jij tot de derde en hij tot de zevende straal. Dat is natuurlijk onmogelijk. Als je je daarmee gaat bezighouden, dan blijft er niets over dan lazerstralen voor iedereen.

U heeft een harmonie. Bij een geestelijke inwijding ontstaan harmonische gebieden. Alles wat er in dat gebied is, werkt op u in. Op uw beurt bent u in staat om in dat gebied in te grijpen. Langzaam maar zeker wordt uw wereld groter en bevat dan ook wat u noemt hogere trillingen of hogere harmonieën. U gaat dan volgens de termen van de ene straal naar de volgende. In werkelijkheid wordt uw wereldbeeld groter, de geestelijke betrokkenheid omvat meer, gelijktijdig worden stoffelijke gebeurtenissen minder belangrijk. Wanneer de inwijding zich dan zover voltrekt dat inderdaad de geestelijke wereld voor u gelijkwaardig is geworden aan uw eigen stoffelijke wereld, dan zult u zien dat de meeste menselijke opvattingen voor u geen zin meer hebben; dat u geheel vanuit uw innerlijk bewustzijn werkt en dat u voortdurend zoekt naar een schema of een plan waardoor uw manier van zijn en leven meer inhoud zal krijgen.

Heeft u deze periode doorleeft, dan ontstaat een innerlijk contact (noem het de stem van God of iets anders) waarin het ik wordt meegesleept door een hogere macht en toch als zichzelf en zelfstandig blijft waarnemen, beleven en reageren. Vanaf dit ogenblik kan worden gesproken van een voltooide geestelijke inwijding. Wij zullen nu verder gaan met de stoffelijke gevolgen wat nader onder ogen te zien.

Wanneer je begint, dan voel je je bij de wereld zeer nadrukkelijk betrokken. Je hebt de behoefte om je gaven en je mogelijkheden enerzijds te etaleren en gelijktijdig voor jezelf a.h.w. verdiensten te vergaren door ze voor anderen te gebruiken. In deze periode kun je zeggen dat je meestal, niet altijd, nogal eigenwijs bent, doordrijverig en volgens je medemensen op een of ander gebied meestal geschift. Dat is niet iets om je over te ergeren; dat is een normaal verschijnsel, dat gaat voorbij.

Naarmate je meer resonans krijgt met de geestelijke wereld, zullen je reacties meer to the point zijn. Ze zijn duidelijker ze zijn scherper omlijnd en doelmatiger. In deze periode zul je een mens alleen nog helpen, als hij niet slechts hulp nodig heeft maar deze ook wenst. Je zult mensen misschien met een enkel woord een andere stemming bijbrengen omdat je hun

stemming aanvoelt, maar je hebt niet meer de behoefte te zeggen; dat doe ik wel. Materiele zaken worden eigenlijk wat minder belangrijk. Het is geen kwestie van: het is nu eenmaal mijn recht of zo hoort het. Materiele bemoeienissen zijn in deze periode meestal niet veel meer dan formaliteiten. Je moet proberen om iets dan toch op de een of andere manier goed in orde te maken. Heel veel mensen, die deze fase hebben bereikt of hebben doorlopen, tonen een heel eigenaardige relatie met de buitenwereld. Aan de ene kant zijn ze zeer onverschillig. Het is net of het meeste aan hen voorbijgaat. Aan de andere kant doen ze zeer veel moeite om zich te handhaven tegenover anderen, om zich zelfs te profileren op een voor iedereen aanvaardbare en kenbare wijze. Zo krijg je dan te maken met mensen die zich geen zorgen maken over het verlies van een miljoen, maar er wel over mopperen dat er tegenwoordig geen centen meer zijn, omdat ze op deze manier zo nu en dan iets te weinig krijgen. Nu is dit maar een voorbeeld.

Gaan we nog verder, dan blijkt dat mensenliefde iets anders is dan hetgeen men in het zoeken naar geborgenheid en eenheid tot nu toe daaronder heeft verstaan. Het is alsof de gevoelswereld meer uitwaaiert en gelijktijdig materiele uitdrukkingen van minder belang zijn. Ze zijn er. Ze kunnen aangenaam zijn, ze kunnen doelmatig zijn, maar als het erop aan komt, tellen ze eigenlijk niet. Er gaan achtergronden tellen. Vanaf dit moment krijgen we - u heeft het al gehoord - bepaalde gaven na een rustperiode.

Wij krijgen ook de neiging om anderen a.h.w. onopvallend te helpen en te leiden. Degenen, die zich dan leraar noemen, komen niet verder. Degenen, die op de achtergrond blijven en proberen iedereen een beetje bij te sturen als het zo uitkomt, zijn degenen die het meest vooruitkomen. In deze periode kun je over het algemeen stoffelijk bereiken wat je wilt. Wil je minister-president worden, dan zou dat kunnen. Alleen, iemand die zover is gekomen zegt: ik zal wel gek zijn. Je kunt miljoenen vergaren, maar wie zover is gekomen heeft het gevoel, ach, het komt er eigenlijk niet zo op aan. Wat ik nodig heb, zal ik toch wel krijgen, hoe dan ook. Het is alsof je relatie komt los te staan van 'de voor wat hoort wat theorieën' die nu eenmaal de wereld beheersen.

Een stap verder en je maakt gewoon de omstandigheden die je prettig vindt. Als je eten wilt hebben en er is niets, dan wens je het en dan komt iemand het wel brengen of je vindt het toevallig toch nog in een koelkast waarvan je dacht dat ze leeg was. De voorbeelden zijn misschien wat laag bij de grond, maar ik meen dat ze sprekend en duidelijk zijn. Als je zover bent gekomen dat je de resonantie met alle dingen begint te ervaren, de kracht in alle dingen gaat beseffen, dan ben je in staat alles om te buigen zoals het nodig is. Theoretisch zou je goud kunnen maken. Alleen, je vraagt je af waarom je de moeite zoudt doen; het kan zo ook wel. Gedurende deze periode heb je vaak het gevoel dat je niet meer helemaal in je eigen wereld loopt. Je loopt langs de weg, je weet dat je voeten het pad betreden en toch zie je gelijktijdig een schimmige wereld om je heen die anders is, soms een duistere, soms een lichtende. Je spreekt met de entiteiten alsof ze medemensen zouden zijn. Alleen, je hoeft niet meer woorden te formuleren, het spreekt in jezelf. Het is duidelijk dat hierdoor je gedrag sterk wordt beïnvloed.

Iemand, die op deze manier met zijn hoofd in een geestelijke wereld loopt te wandelen, zal iets doen wat een normaal lichaam niet kan. Dat is namelijk het energiepatroon voortdurend aanvullen. De levenskrachtcirculatie blijft harmonisch en gelijk en gelijktijdig een verhoogde afvoer van vermoeidheidsstoffen tot stand brengen. Met andere woorden: er is minder kans op lichamelijke veroudering. Er is een grotere lichamelijke veerkracht en deze gaat gepaard met een grotere onverschilligheid voor het stoffelijke. Als je je afvraagt of een persoon, die een geestelijke inwijding geheel of bijna geheel heeft doorlopen ook nog allerlei gaven demonstreert (eerlijk gezegd zelden)? Nou, je hebt dan de gaven wel, maar je gebruikt ze alleen, als het nodig is en bovendien wil je niet de last op je laden van het opvallend gebruiken van een gave. Want daardoor zou je afhankelijkheden scheppen en die zijn - dat weet je nu - niet zo goed. Alles moet in een natuurlijk patroon, in een soort geestelijke ecologie plaatsvinden.

Het resultaat is dat iemand, die een geestelijke inwijding heeft doorlopen over het algemeen stoffelijk alles heeft wat hij nodig heeft, maar nimmer overdaad. En dat hij enerzijds wel degelijk precies weet wat zijn rechten en plichten op menselijk gebied zijn, maar anderzijds deze steeds verwaarloost omdat hij een andere visie heeft op het leven. Bij de volledige

inwijding, indien die geestelijk is verlopen als genoemd, krijgen wij dus te maken met mensen die afstandelijk zijn, die leraarschap doorgaans proberen te vermijden, die overmacht beschikken maar weigeren die te gebruiken, die anderen wel degelijk helpen en dienen, maar altijd zo onopvallend mogelijk. En die daarnaast in alle dingen zoveel betekenis zien dat ze samenhangen kennen die voor anderen absoluut niet op te merken zijn.

Hoe moet je dit als een stoffelijk resultaat samenvatten? Misschien kun je dat het best zo zeggen: iemand, die een geestelijke inwijding heeft doorgemaakt, is niet wereldvreemd, maar hij is onverschillig. Een dergelijke persoon beschikt over vele vermogens en krachten. Hij is in staat om aanvallen - zowel geestelijke als meer stoffelijke - met weinig moeite af te weren. Maar in vele gevallen zal hij aan zichzelf denken en zich realiseren dat het belangrijker is om een bepaalde rol te spelen in het geheel, een bepaalde functie te vervullen dan het eigen ik onbeperkt te beschermen met gevolgen die niet geheel stoffelijk zijn, maar die toch met het stoffelijke lichaam samenhangen.

Een geestelijke inwijding begint gewoonlijk, wanneer tenminste de 16-bladige lotus via het chakra is opengebloeid. Wanneer de inwijding is voltooid, zal het voorhoofd-chakra voor tenminste $\frac{3}{4}$ geheel open zijn. Dat wil zeggen, dat geestelijke zintuigen dus een veel grotere invloed hebben dan voorheen, Men kan beter krachten ontvangen en uitstralen dan bij een normaal mens gewoonlijk gebruikelijk is. Wordt de inwijding met concrete mystieke belevingen bekroond, dan betekent dit vaak dat ook het kruin- of top-chakra zich begint te openen en dat dit ook weer $\frac{3}{4}$ tot geheel geopend is wanneer men enige tijd op deze wijze heeft geleefd. Dan is er geen mogelijkheid meer voor u om u te onttrekken aan astrale werkelijkheden.

U kunt dan gebruik maken van astraal-dubbel, van levenslichaam, wat u maar wilt. U bent kortom in staat om elk deel van uw wezen, inclusief de geestelijke delen, afzonderlijk te gebruiken en uw gehele aandacht daarin tijdelijk te centreren. Voor de waarnemer zou dat kunnen betekenen dat u zo nu en dan in een periode van daadloosheid vervalt waarin u maar voor u heen zit te staren om dan opeens op te staan met allerlei briljante ideeën of met een energie die men u nooit zou hebben toegedacht. In die schijnbare rustperiode bent u op een ander niveau actief. Doordat U geestelijke voertuigen evengoed kunt gebruiken als het stoffelijke voertuig is het mogelijk om het stoffelijke lichaam te laten rusten. U kunt dus met zeer veel bewuste geestelijke activiteiten (uittredingen e.d.) rustig verder gaan, terwijl het lichaam zich ontspant en herstelt. Belangrijk is, dat u in al deze gevallen zelf harmonisch blijft.

Een harmonie, die geestelijk bestaat en wordt beleefd, straalt uit naar het stoffelijke lichaam. Het geeft u een grotere recuperatievermogen, minder ziekten e.d. en tevens een weten dat niet meer in alle gevallen is onder te brengen in menselijk weten. Wil men over kennis beschikken, dan kan men een groot gedeelte daarvan aflezen uit het gemeenschappelijke bovenbewustzijn of zelfs de gemeenschappelijke bovenbewuste herinnering die men ook wel de Akasha Kroniek noemt. U heeft dus vele mogelijkheden.

Een eindconclusie is niet te trekken. Elke vorm van geestelijke inwijding betekent het openbloeien van een persoonlijkheid met zeer specifieke kwaliteiten en eigenschappen. De manier waarop ze wordt beleefd heeft mede te maken met de achtergronden die men heeft gehad. Iemand, die in zijn jeugd veel met occultisme te maken heeft gehad, zal over het algemeen de verschijnselen die hij ontmoet vertalen in termen van het oude occulte. Iemand, die kerkelijk is geweest, zal het eerder vertalen in de termen van engeltjes en duiveltjes. Zo kunnen we door gaan. Het gebruik van krachten is eveneens gebonden aan de voorgeschiedenis, want u heeft een bepaalde karakteristiek. U bent menselijk het product van erfelijke karaktereigenschappen, geestelijk ingelegde versterking van eigenschappen, daarnaast herinneringsvermogen en eventueel op de achtergrond nog incarnatieherinneringen. Als u die allemaal bij elkaar voegt, dan ontstaat er iets wat evenmin te dupliceren valt als een vingerafdruk. Volkomen gelijk kan het niet zijn. De manier waarop u vertaalt, de wijze waarop u dit uiterlijk beleefd, is dus zeer afhankelijk van uw voorgeschiedenis en uw achtergronden op aarde en eventueel in vorige stoffelijke levens.

De geestelijke belevingen worden voor een groot gedeelte mede bepaald door de hoogst bewuste trap die je geestelijk hebt bereikt. Het is het hoogst geestelijke bewustzijn dat bepalend is voor alle coördinatie ten aanzien van geestelijke processen en ontwikkelingen die je doormaakt. Ook hier is de uiting individueel en is er geen algemene norm te trekken.

Als ik in deze inleiding dit enigszins heb gedaan, dan is dit alleen omdat de door mij genoemde symptomen en de door mij aangeduide trappen van ontwikkeling zo vaak voorkomen dat ze voor de meeste mensen doeltreffend zullen zijn. Het betekent niet, dat ze voor allen gelijk en altijd doeltreffend zijn. Tenslotte nog dit, als u zoekt naar geestelijke inwijding, zult u haar vaak niet vinden. Maar als u zoekt naar iets wat u goed noemt, naar vrede of harmonie en dus niet op uzelf gecentreerd bent, zal een geestelijke inwijdingsprocedure zich veel eenvoudiger en sneller kunnen afspelen. Als u zich laat verblinden door bepaalde kwaliteiten die u ontwikkelt door gebeurtenissen (al is het maar dat u geesten ontmoet of zelfs uw droomleven) dan zult u daardoor veelal uw eigen ontwikkeling tijdelijk afremmen. Aanvaard deze dingen eenvoudig alsof ze erbij horen en ga verder. De geestelijke inwijding kan niet alleen worden afgemeten aan de stoffelijk waarde en de waarderingen. Ze is een geheel eigen proces met kosmische betekenis.

Ten laatste: een mystieke beleving kan niet gereproduceerd worden. Een mystieke beleving is een innerlijk proces waarbij geestelijke voertuigen mede een rol spelen. Daar u dit niet verstandelijk kunt omschrijven, is het ook niet mogelijk een redelijke verklaring te geven of uitdrukking te geven aan het gehele proces van het mystieke beleven. Als u daarmee rekening houdt, dan zal het voorgaande u misschien kunnen helpen om bepaalde fasen van de geestelijke ontwikkeling bij uzelf te onderkennen. Zo dit het geval is, zouden misschien ook de laatste drie regels u van dienst kunnen zijn om dit proces zonder stokken te laten voortgaan.

DISCUSSIE

❖ *Wat zeggen u de esoterische scholen die er bestaan? Zijn ze nuttig of overbodig?*

Wenst u een eerlijk antwoord? Er zijn vele esoterische scholen die zeer nuttig zijn. Zoals een houvast erg belangrijk is, als je leert lopen en een oude stoel ertoe kan bijdragen dat je leert schaatsen. Maar dergelijke scholen geven alleen een methodiek. Het innerlijk gebeuren kan daardoor niet worden bepaald. Zodra dergelijke scholen het gevoel van verhevenheid en belangrijkheid bij een mens te zeer aanmoedigen, acht ik ze niet slechts overbodig maar schadelijk. Daar waar ze de mens een begin geven waaruit hij zelf verder kan gaan, acht ik ze nuttig.

❖ *Heeft de Orde der Verdraagzamen een leerschool, een methode om tot deze geestelijke inwijding te komen?*

De Orde op zichzelf is geen geestelijke inwijdingsschool. Toch probeert zij op haar manier daartoe bij te dragen. Zij leert de mensen op een bepaalde manier te denken maar ook hun wereld te beschouwen. Daartoe houdt zij zich zowel met betrekkelijk ideale zaken bezig als ook met hooggeestelijke zaken. De mens krijgt materiaal waarmee hij kan werken. Er zijn uit de aard der zaak in de Orde een aantal punten die voor ons het meest belangrijk zijn. Deze zult u ook altijd weer aantreffen. Maar wat u daarmee doet, is uw zaak. De Orde bindt niet. Zij is in zekere zin een van de meest vrijblijvende geestelijke bewegingen die denkbaar zijn. Daarom zou ik willen zeggen: zij is geen geestelijke inwijdingsschool zonder meer, maar zij schept de mogelijkheid om door uw eigen denken en streven een zodanige innerlijke harmonie te bereiken dat u een geestelijke inwijding kunt doormaken. In dit geval zullen ook leden van de Orde uit de aard der zaak u terzijde staan waar het mogelijk is. Maar nogmaals, nimmer in dogmatische of dwingende vorm.

❖ *Hoeveel procent van de mensen in Nederland en hier in de zaal ondergaan in deze tijd de door u beschreven inwijdingsprocessen? Wat hebben deze mensen in dit leven en in vorige levens gedaan om zover te komen?*

In vele gevallen is het zo; wat hebben zij in vorige levens niet gedaan? Als u percentages vraagt: voor Nederland zou ik het schatten op 2 promille. Wat de zaal betreft, zij staan hier iets gunstiger voor, dan schat ik het op 13 procent. Hoe u dat zelf wilt interpreteren is uw zaak. Klopt u niet te snel op de borst. En ook niet te hard want anders doet u denken aan de gorilla's in het oerwoud die zich willen manifesteren. Als u zich afvraagt wat in een vorig leven aanleiding kan zijn geweest voor een dergelijke geestelijke inwijding, dan lijkt mij een van de meest belangrijke punten. Men heeft in vorige levens een mate van beheersing verkregen en zeer waarschijnlijk geleerd om ten aanzien van zichzelf iets meer onverschillig te zijn.

❖ *Is het nodig bewust te zijn van de fase van inwijding of is dat bewustzijn daarvan een uitvloeisel?*

Als u in een trein zit, is het dan belangrijk op welk punt tussen twee stations u zich bevindt? Ik meen van niet. Zo is het bewustzijn van de fase op zichzelf niet belangrijk. Maar in de trein kunt u misschien eens naar buiten kijken en zeggen: hé, ik geloof dat ik er ben. Op dezelfde manier kunt u bij een geestelijke inwijding bepaalde symptomen herkennen, bepaalde ontwikkelingen in uzelf constateren en zeggen: als ik mij niet vergis, dan ben ik op het pad van geestelijke inwijding. Veel verder gaat het niet. Want u moogt niet vergeten: de geestelijke inwijding is geen reeks processen. Het is een continu proces waardoor een persoonlijkheid verandert en haar visie op de wereld zich eveneens wijzigt. Hierdoor is de erkenning van een bepaalde fase wel bijzonder moeilijk. Met het groter worden van je 'wereld' wordt je wereld achter ook kleiner. Je ontgroeit aan zaken, maar ook aan mensen met wie je moet of wilt samen zijn. Je eigen stuk geluk bereikt hen onvoldoende en dat geeft een gevoel van een soort eenzaamheid. Ook raak je meer en meer vervuld van een vreemd soort heimwee naar huis, waardoor je je onbewust uit de stof ontkoppelt en ziek kunt worden, terwijl je geestelijke energie je draagt en in leven houdt.

❖ *Wat kun je doen om zo volledig mogelijk deel van de wereld te blijven zolang je hier moet vertoeven?*

Dat is heel eenvoudig, maar moeilijker dan u denkt. Wanneer je innerlijk afstand begint te gewinnen, dan moet je gelijktijdig begrijpen dat nabijheid een kwestie is van aandacht en dat je door het offer van aandacht te brengen voorkomt dat je geheel van je wereld vervreemdt. Zie het grote, maar besef dat je met het kleine kunt werken. Dat is mijn raad.

❖ *Kunt u nog iets zeggen over het verband tussen ontwikkelingen in de geest en de inwijding in de stof?*

De inwijding in de stof is in zekere zin een mythos. Men denkt dat men dan in de stof bepaalde geheimen toegefluisterd krijgt. Dat kan binnen groeperingen, maar het heeft zelden zonder meer geestelijke betekenis. Een inwijding in de stof is een bevestiging van een zekere graad die men in de ogen van anderen heeft behaald. Een geestelijke inwijding daarentegen is een innerlijke bereiking die uiterlijk door anderen niet volledig beoordeeld kan worden en als zodanig ook niet, zelfs gradueel misschien, worden vastgesteld.

❖ *Kunt u nader ingaan op de werking van de door u genoemde geestelijke voertuigen bij een inwijding die in de stof geleidelijk plaatsvindt?*

Dat is heel moeilijk als je dit in kort bestek moet doen. Om het heel eenvoudig te zeggen. Het voertuig, dat nog vormkennend is (een Zomerland-lichaam), is in het begin het meest actief. Het is dit voertuig dat u confronteert met verschillende sferen en werelden waar in u de sterke wisselingen tussen licht en duister het meest doormaakt. Eerst als dit volkomen wordt beheerst, kunnen hogere voertuigen verder betrokken raken bij de beleving, die dan gelijktijdig minder omschrijfbaar wordt. Een astraal voertuig wordt over het algemeen dan bij het geheel betrokken, als taken of waarnemingen die uw eigen wereld betreffen voor u belangrijk zijn. Het astraal voertuig wordt beheerst en kan dan worden gericht. Maar ook zonder dit kan het astraal voertuig soms werkzaam optreden, alleen beheerst de mens dit dan niet. Ten laatste; het etherisch dubbel en het levenslichaam kunnen worden geprojecteerd en kunnen door iemand, die een voldoende inwijding heeft doorgemaakt, zelfs zodanig worden geprojecteerd dat ze voor anderen waarneembare vormen hebben. Het is mogelijk hiermee krachtsverhoudingen op aarde na te speuren, met deze voertuigen bepaalde elementaire werkingen na te gaan en eventueel te beïnvloeden en energieën van geestelijke aard naar de materie over te brengen over grote afstand.

❖ *Speelt het hanteren van geestelijke krachten altijd een rol? Evenals bewustzijnsprojectie?*

Altijd is een woord dat ik niet graag gebruik. En wel om de volgende reden. Als je eenmaal begint je geestelijke waarheid te beseffen, en je geestelijke kwaliteiten goed te gebruiken, dan projecteer je als vanzelf steeds weer delen van het ik, omdat dit nu eenmaal behoort bij het proces van bewustwording dat je doormaakt. Het gebruik van krachten e.d. vloeit eveneens bijna automatisch voort uit een innerlijk besef dat je verwerft en de noodzaak die je dan voelt om daaraan uitdrukking te geven. Er mag hierbij worden opgemerkt dat de onbeheerstheid waarmee men dit in vele gevallen doet in wezen schadelijk kan zijn voor een voortzetting van het innerlijke proces.

- ❖ *Spelen bij de fasen van inwijding altijd een geestelijke begeleider of vaste begeleiders een rol? Zo ja, bij welke fasen? Is er dan een blijvend contact.*

Geen zinnig antwoord is hier mogelijk. Het is sterk afhankelijk van uw persoonlijkheid en de resonanties die u geestelijk heeft ervaren. Het is dus mogelijk, dat gedurende lange tijd een zekere persoonlijkheid uit de geest als uw helper, geleider, zelfs als uw leraar optreedt. Maar naarmate u zelfstandiger wordt, zal dit minder het geval zijn. Als u een resonantie heeft met een bepaalde sfeer en niet met bepaalde personen, dan zult u door wisselende entiteiten worden geleid en geholpen daar, waar dit nodig is. U heeft dan geen vaste geleider of leraar. Gezien het feit, dat dit zo sterk afhankelijk is van, zowel de harmonieën die u zelf bereikt als ook van de noodzaken die in uw geestelijke ontwikkeling rijzen voor hulp en leiding is een algemeen antwoord hier niet zinvol te geven.

- ❖ *Speelt identificatie met hoge krachten of goden altijd een rol? Zo ja, bij welke fasen? Welke chakra's stimuleren ze?*

Dit speelt geen rol in het proces van de geestelijke inwijding. Het door u genoemde behoort in feite bij bepaalde magische en soms magisch esoterische procedures. De identificatie vindt hier plaats om de beperkingen en begrenzingen, die men in het voorstellingsvermogen voor het ik heeft opgebouwd, tijdelijk te doen wegvallen. Welke chakra's hierbij zijn geactiveerd, is eveneens niet te zeggen. Als wij aannemen dat het middenrif-chakra bijna altijd erbij betrokken is, dan zijn we wel veilig, denk ik. Maar als hogere chakra's daarbij betrokken zouden worden, dan is het de vraag in hoeverre en bijna altijd zeker dat er nog geen volledige ontplooiing daarvan heeft plaatsgehad. Belangrijk in de ontwikkeling en bij een geestelijke inwijding zijn over het algemeen volle ontplooiing van het keelkop-chakra en het voorhoofd-chakra.

- ❖ *Geestelijke gaven kunnen ontstaan bij een sterke innerlijke rust of een sterke innerlijke onrust. Waaruit ontstaan de gaven bij een inwijding. Waarom kunnen ze ontstaan?*

Het waarom is het gemakkelijkst te beantwoorden. De z.g. gaven zijn altijd deel van uw totale persoonlijkheid. Het is duidelijk, dat naarmate de integratie van uw deelpersoonlijkheid op aarde met de totale persoonlijkheid toeneemt, de gaven als vanzelfsprekend ook een rol gaan spelen. Hoe zij zich ontwikkelen, zal voor een groot gedeelte afhankelijk zijn van uw eigen achtergronden, uw eigen behoeften en in vele gevallen daar bij ook nog van het stoffelijke karakter dat u op een gegeven ogenblik heeft in deze incarnatie. Het is niet redelijk aan te nemen dat een algemene norm kan worden gegeven.

- ❖ *Jezus was leraar en genezer. Vormde hij een uitzondering op de door u gestelde regels?*

Hij kan, gezien de geestelijke inwijding die wij nu bespreken, onder deze regels worden gevat. Jezus was immers een geestelijk volingewijde. Dat wil zeggen, dat hij vanuit zijn wezen en zijn innerlijke erkenning kwam tot een taak en een taakvolbrenging, die volgens een hem bekende harmonie diende te verlopen. Dit kan niet, indien je niet volledig geestelijk bent ingewijd en een volledige band hebt met je totale persoonlijkheid.

- ❖ *Hoe wordt het totaaloverzicht meestal ervaren als het ontstaat?*

Hoe ervaart u het neerzien vanuit een vliegtuig op de stad die u goed kent? Het ziet er anders uit en toch herkent u veel. Aan de ene kant heeft u het gevoel van ververwijderd zijn en gelijktijdig heeft u een gevoel van intense herkenning en zelfs een lichte verbazing over verbindingen en samenhangen waarvan u misschien wel wist dat ze er waren, maar die u nooit zo apert werden getoond. Als u mij dus vraagt: hoe ervaar je dit? Dan zou ik zeggen. Met verwondering en tevens met een begrip waardoor vroegere beelden in een geheel nieuwe relatie worden gebracht.

- ❖ *Hoe ervaart de buitenwereld een persoon in zijn laatste inwijdingsfase?*

Sympathiek maar wel een tikje geschift.

- ❖ *Waar vindt u dat u zelf staat? Op welk niveau van inwijding?*

Ik zou het niet weten. Ik weet alleen dat mijn wereld harmonisch is, erg ruim gelukkig en dat mij vele mogelijkheden ten dienste staan om andere werelden te bezoeken en daar taken te vervullen die voor mij weer een bevestiging zijn van de vrede, de blijdschap die ik ken. Ik heb mogelijkheden. Ik zou misschien volgens uw normen wel de één of andere geestelijke inwijding hebben. Maar ik heb mij nooit afgevraagd, of ik hoger sta dan een ander. Ik heb mij altijd afgevraagd, of ik misschien dingen kan doen die belangrijk zijn voor een ander. Is u dit een voldoende antwoord?

❖ *Er worden in bepaalde stromingen gesproken over de Meesters van Wijsheid. In hoeverre kun je daarin geloven of moet je dat alleen maar aannemen?*

Er zijn Meesters van Licht, Meesters der Stralen, de Heren van Wijsheid en nog velen meer. Maar wij mogen deze titel 'meester' zeker niet zien in de termen van heerschappij of leraarschap zonder meer. De term 'meester' geeft eenvoudig aan dat iemand bepaalde krachten of kwaliteiten beheerst. Als u in deze zin die uitdrukkingen probeert te interpreteren, dan wordt het ook al heel snel duidelijk dat dergelijke Meesters vaak, zoals ook andere Meesters tot Jezus toe, worden misbruikt door degenen die hun eigen inzichten meer gezag willen verschaffen.

❖ *Hoe lang duurt zo'n geestelijk inwijdingsproces in het algemeen? Is daar enige pijn op te trekken?*

Verlichting kan een kwestie zijn van een breekdeel van een seconde en het kan een proces zijn dat vele jaren duurt. Als wij zeggen een volledige geestelijke inwijding, dan nemen we aan dat ze gemiddeld 30 jaar duurt. Maar dat noemt niet weg, dat er mensen zijn die ze in enkele weken doorlopen en anderen die daar vele levens voor nodig hebben.

❖ *Is inwijding in deze tijd gemakkelijker dan in het verleden?*

Inwijding is niet gemakkelijk. Er zijn meer mogelijkheden om inwijding te vinden in deze tijd dan in het verleden. Dat is te danken aan het feit, dat de meeste mensen over meer basiskennis beschikken (stoffelijk) en gelijktijdig meer incarnaties (geestelijk) achter de rug hebben.

❖ *Wat verstaat u onder basiskennis?*

Basiskennis is het vermogen om de wereld te omschrijven en te erkennen. Veel dingen, die voor u op dit ogenblik heel natuurlijk en gewoon zijn (b.v. onweer), waren vroeger het werk van persoonlijkheden (goden) en daardoor oncontroleerbaar, onbeschrijfbaar, onbenaderbaar. Ze moesten alleen worden ondergaan. Hoe meer je in staat bent samenhangen te definiëren, des te gemakkelijker het wordt om grotere samenhangen innerlijk te beleven.

❖ *Als in dit leven een bepaalde graad is bereikt, valt die in een volgende incarnatie weg en moet je opnieuw beginnen of ga je vanaf dat vertrekpunt verder?*

Mag ik een tegenvraag stellen? Wanneer u groeit en u verhuist? Wordt U dan weer kleiner?

SLOTREDE

Geestelijke inwijding is een gebeuren, niet een omschrijfbaar iets. Wanneer diep in jezelf labyrinten openbreken en je wanhopig, als een rat misschien, door het labyrint naar uitwegen zoekt, als je toch weer in jezelf een vrede of een kracht vindt, steeds weer in jezelf een verbetering vindt, dan gebeurt er iets, dan verandert je wereld. Wij allen - of we willen of niet, weten of niet - zijn op weg naar een geestelijke inwijding. Want wij groeien. Wij worden niet groter of machtiger. Maar kleiner wordend in onze wereld zien wij gelijktijdig die wereld veel meer als een geheel, als een organisme. Wij beseffen onze eigen functie in het geheel steeds beter. Daarom kan ik zeggen dat in verhouding hier een groot aantal aanwezigen reeds bezig is met een geestelijke inwijding die min of moet bewust wordt doorleefd. De anderen maken die eveneens door.

Laten wij niet denken aan een geestelijke inwijding die iets apart is, iets voor de enkeling. Het is een deel van het proces van leven. Niemand kan de totaliteit leren bevatten voordat hij zover is gegroeid dat hij leert de eenheid met het geheel te ervaren en het een-zijn der dingen zelf te beseffen. Onze werkelijkheid groeit naarmate ons besef groeit. Naarmate ons besef groeit kijken wij meer door de uiterlijkheden heen, worden wij wijs. En naarmate wij wijzer worden, leren wij de onbelangrijkheid der uiterlijkheden beseffen en in de innerlijke versmelting vinden wij dan het antwoord op alle dingen. Dat uiterlijkheden soms een soort merkteken daarvan zijn is bijkomstig. Want uw wereld, hoe belangrijk ze ook voor u is, is niet veel meer dan een kort vertoeven in het motel Aarde voordat u weer terugkeert naar uw thuis dat de werkelijke wereld omvat.

De vragen, die u zich stelt, zijn begrijpelijk. Maar de werkelijkheid is een andere. In u leeft de eenheid. In u leeft de kracht. In u en vanuit u werkt het besef. En naarmate u minder uw beperkte persoonlijkheid van heden op de voorgrond stelt en meer probeert op te gaan in het geheel, zult u zich meer bewust worden van deze krachten in u. Geestelijke inwijding is een deel van het proces van leven. De stoffelijke kentekenen ervan zijn bijkomstig. Het geheel van

een inwijding wordt altijd weer gedragen door het vermogen om gewoon als mens zolang je mens bent menselijk te leven, je niet onttrekkend aan delen van het mens-zijn maar - bewust mens zijnde - anderen te dienen door datgene wat je als mens bent en kunt zijn. Aan het einde van alle dingen staat de oplossing van alle vragen. Geestelijke inwijding betekent dat je ophoudt vragen te stellen en in de plaats daarvan leert waarmaken wat je bent.

Vanuit welke leerschool u ook begint eens komt het ogenblik, dat u op eigen benen moet staan; dat u het zelf moet doen; dat u het zelf moet waarmaken. Geen Meester kan dit voor u doen. De Meester kan u een weg tonen. U moet hem gaan. De Meester kan u een kracht tonen. U zult haar moeten aanvaarden, ontwikkelen en gebruiken voordat ze werkelijk betekenis heeft. Groeien naar de ontspannen vrede, de ontspannen harmonie waarin u deel kunt zijn van alle dingen zonder uw mens-zijn te ontkennen, lijkt mij het belangrijkste van alle dingen voor hen die de geestelijke inwijding verder nastreven.

Sta mij toe te eindigen met de hoop uit te spreken dat het u gegeven moge zijn uw geestelijke werkelijkheid te zien als een integrerend deel van de taak die u heeft ten aanzien van anderen. Laat mij daaraan toevoegen, dat enige nostalgie naar uw beperkte zijn van vroeger dwaasheid is, want in dat verleden past u niet meer. Droom ook niet van uw toekomst. Daarvoor bent u niet groot genoeg op dit ogenblik. Wees uzelf in het heden en probeer de kracht te beseffen die in u woont.

Hiermee, vrienden, dank ik u voor uw aandacht. Ik wens u toe de innerlijke kracht en wijsheid waardoor u uit het doolhof kunt overgaan naar werelden van vrede die u kracht geven om meer en beter mens te zijn.